

Họ và tên: Nguyễn Nhật Ánh

Khoa: Ngôn ngữ & Văn hóa Pháp

Lớp: 19F6.DL

Mã số sinh viên: 19040585

Đề bài tham gia:

 Đề 1

Câu 1: Chia sẻ cảm nhận về một cuốn sách anh (chị) được đọc đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, hướng anh (chị) tới lối sống tích cực, trách nhiệm với xã hội, khơi dậy khát vọng cống hiến, xây dựng và phát triển đất nước Việt Nam phồn vinh, hạnh phúc.

Câu 2: Anh (chị) hãy viết một sáng kiến kinh nghiệm nhằm phát triển văn hóa đọc cho cộng đồng? (Nêu rõ được mục đích, tính sáng tạo mới mẻ, các kết quả, tác động (đã đạt được hoặc dự kiến đạt được) và khả năng ứng dụng, triển vọng nhân rộng sáng kiến trong cộng đồng).

BÀI LÀM

Câu 1:

Tôi sẽ không bắt đầu phần chia sẻ của mình bằng cách trích dẫn một nhận định hay một câu nói nổi tiếng của một nhà văn, một nhà thơ hay một nhà văn hóa nào. Một phần vì tôi chưa thể tìm thấy một trích dẫn nào theo tôi là đủ cuốn hút và tóm gọn được tinh thần của cuốn sách tôi chuẩn bị giới thiệu. Thứ hai và quan trọng hơn, tôi nhận thấy cuốn sách này chính nó sẽ tự mình trao cho bạn một trích

dẫn ở đâu đó trong toàn bộ các câu chuyện mà tác giả đem tới. Và tôi đang muốn nói đến sự hấp dẫn của tập truyện ngắn “Cánh đồng bất tận” – chấp bút bởi nhà văn Nguyễn Ngọc Tư.

Tập truyện ngắn này được Nhà xuất bản Trẻ phát hành vào năm 2005 và chỉ một năm sau đó đã được vinh danh tại Giải thưởng Hội Nhà Văn Việt Nam. Nối tiếp thành công ấy, vào năm 2008, “Cánh đồng bất tận” gây được tiếng vang lớn ở Giải thưởng Văn Học ASEAN và đến năm 2018, Nguyễn Ngọc Tư đã vinh dự là nữ nhà văn Việt Nam đầu tiên được trao Giải thưởng Văn học LiBeraturpreis do Litprom (Hiệp hội quảng bá văn học châu Á, châu Phi, Mỹ Latin ở Đức) bình chọn.

Tập truyện in lần thứ 44 bao gồm 14 câu chuyện khác nhau về nội dung nhưng hầu hết đều man mác nỗi buồn đôi khi là nỗi buồn thân phận, nỗi buồn tình duyên, nỗi buồn quá khứ và cả những nỗi buồn khó gọi tên. Mùi của những nỗi buồn ấy, chỉ cần nghe tên một vài truyện ngắn thôi, tôi tin bạn cũng sẽ cảm thấy: “Thương quá rau răm!”, “Cuối mùa nhan sắc”, “Dòng nhớ”, “Một trái tim khô” hay “Cánh đồng bất tận”... Trong số đó, nhà văn Nguyễn Ngọc Tư, người con đất Cà Mau, đã khắc họa cuộc sống và con người miền Tây Nam Bộ: những người dân xứ cù lao Mút Cà Tha tha thiết tìm và giữ lại dù chỉ một người bác sĩ về chữa bệnh tới mức phải giả bệnh đi khám; những người cha sẵn sàng bị bắt lên đồn cảnh sát để được lên truyền hình tìm con; những con người với niềm đau khôn nguôi trước lòng dạ con người, trước sự xoay vần của cuộc sống... Những xoay vần ấy đã xoay con người ta, vắn vủ con người ta, cho người ta một kết thúc dang dở, mệnh mang mà đôi lúc là cái kết không đường lui.

Đặc biệt trong truyện “Cánh đồng bất tận”, một câu chuyện nổi bật và có dung lượng lớn nhất trong cả tập truyện, cái kết của các nhân vật sẽ khiến các bạn

độc giả bàng hoàng không ít. Và đối với riêng tôi, tôi đã mất một thời gian khá lâu để có thể vượt qua được không chỉ nội dung mà còn từng câu chữ đầy ám ảnh, hoang hoải và đầy tâm sự của Nguyễn Ngọc Tư. Nhà văn mở ra câu chuyện với bối cảnh cuộc sống của các nhân vật chính là người cha và hai đứa con sống cuộc đời lênh đênh trôi dạt trên con ghe – cũng là nơi trú ngụ của đàn vịt còm cõi của họ ngày ngày qua những kênh, rạch, những cánh đồng mênh mông. Người cha ấy vì niềm đau quá khứ với người vợ, đã không chần chừ phóng hỏa tổ ấm của mình để cùng với hai đứa con chòng chành trên những chuyến ghe vô tận. Chiếc ghe ấy đã không chỉ đi cùng cuộc đời của ông và hai chị em Nương, Điền mà còn bước qua cuộc đời của không ít những người phụ nữ mà ông đã giày vò cả về thể xác lẫn tinh thần. Người đàn ông ấy thực sự nghĩ gì, cảm thấy thế nào và ảnh hưởng tới hai đứa con mình ra sao, bạn đọc sẽ thực sự được soi thấu qua ngôi kể đầy day dứt mà thân nhiên đến nao lòng của chính người con gái, người mà sẽ phải trải qua những đau thương tột cùng trong câu chuyện. Để rồi qua đó, tôi tin các bạn đọc sẽ nhận ra rằng những sân hận của người cha kia rồi sẽ biến thành sự ân hận, dù chỉ bớt đi một chữ “s” trong “sân hận” thôi nhưng những gì ông phải đánh đổi thì thật sự khủng khiếp và sẽ mãi hằn sâu trong ông vết cứa ri rỉ những máu và nước mắt.

Mặc dù những mẩu truyện ngắn trong tuyển tập “Cánh đồng bất tận” hầu hết trĩu nặng những nỗi buồn khắc khoải, mênh mang, nhưng tôi vẫn được thấy và cảm nhận đâu đó tình thương yêu, sự cảm thông và niềm tin dù nhỏ nhoi giữa người với người; niềm hy vọng le lói vào tương lai dù biết trước sẽ đầy nghiệt ngã... Phải chăng, họ không chỉ cố gắng sống tiếp nhờ vào những chiếc thuyền, chiếc ghe, những bờ, bụi, bãi mà còn neo vào những niềm tin tưởng đầy an ủi sâu tận nơi đáy lòng mình? Những cảm xúc đó đã làm lớn lên trong tôi tình yêu thương con người và sự đồng cảm sâu sắc với những hoàn cảnh khác nhau trong cuộc sống. Bên cạnh đó, tôi đã có cơ hội được thông qua văn chương để hiểu thêm về hiện thực cuộc

sống, miếng cơm manh áo và những cảm xúc chân thực và dung dị của những người con đất Nam Bộ.

Tôi mong rằng các bạn sẽ dành thời gian cho tuyển tập truyện ngắn này để biết đâu bạn sẽ không chỉ có cái nhìn khác và sâu sắc hơn về cuộc đời và con người Nam Bộ, mà còn thấy nơi trái tim mình những rung động khác với những rung động mà bạn từng trải qua trong cuộc đời mình. Từ đó, tôi tin rằng trong chúng ta sẽ có thêm niềm tin yêu, khát vọng cống hiến không chỉ cho bản thân mình, mà còn cho những người xung quanh chúng ta, cho xã hội và đất nước xinh đẹp Việt Nam ta.

Câu 2:

Mục đích của việc phát triển văn hóa đọc cho cộng đồng là nhằm gây dựng và phát triển thói quen đọc sách của mọi người trong xã hội. Cụ thể hơn, những phương pháp, sáng kiến dưới đây được tôi đề ra với mục đích giúp cho sách nói chung (sách điện tử, báo chí...) nói riêng được tiến gần hơn với cộng đồng và giúp cộng đồng chủ động tiếp cận với sách báo nhiều hơn. Những đề xuất đó là:

- Mỗi ngày, giới hạn thời gian sử dụng các thiết bị điện tử và dành một khoảng thời gian ngắn nhất định để đọc sách (đối với người bắt đầu phát triển thói quen đọc sách) và tiếp tục cố gắng duy trì hoạt động đó những ngày tiếp theo. Tuy nhiên, những người không cảm thấy thích thú và phù hợp với sách giấy thì không nhất thiết phải ép mình đọc sách giấy mà có thể sử dụng các phương tiện khác để đọc sách, nhất là trong thời đại công nghệ phát triển như ngày nay. Ta đã có sách điện tử để tiện dụng mang đi mọi nơi, sách nói để người đọc trở thành “người đọc nghe” ở bất cứ nơi nào, trong khi đang làm bất cứ việc gì.

- Đẩy mạnh truyền thông và kêu gọi mọi người tham gia những hoạt động như Giới thiệu sách của trường Đại học Ngoại ngữ hay những cuộc thi như “Đại sứ văn hóa đọc”.

- Sáng tạo, đề xuất thêm những hoạt động/ cuộc thi liên quan đến sách và đọc sách để thu hút bạn đọc tham gia.

- Đối với sinh viên, trao đổi với nhà trường, khoa đào tạo về việc tăng cường hoạt động đọc sách trong dạy và học. Ví dụ: Yêu cầu làm những bài tập/ dự án cần thiết hay bắt buộc phải sử dụng đến sách (giáo trình, sách tham khảo...). Đối với các em học sinh ở cấp học phổ thông, tăng cường các giờ lên thư viện cho các em và khuyến khích các bài tập đọc sách và làm bài thu hoạch nhỏ...

- Chia sẻ rộng rãi những kênh truyền thông: những website, fanpage, nhóm, blog... có nội dung thú vị và tạo cảm hứng liên quan tới sách ví dụ như hệ thống fanpage của Nhã Nam (Nhã Nam thư quán, Nhã Nam reading club...)

Những đề xuất trên dù chưa có kết quả cụ thể nào trong cộng đồng, nhưng đó cũng là những kinh nghiệm của riêng tôi và được rút ra từ những quan sát của cá nhân tôi. Mong rằng những đề xuất này sẽ được nhân rộng để có thể trở nên phù hợp và hữu ích với nhiều người trong xã hội.